

Tämä on rinnakkaistallennettu versio alkuperäisestä julkaisusta.

Tämä on julkaisun kustantajan pdf.

Käytä viittauksessa alkuperäistä lähdettä:

Vaihekoski, A. 2020. Matkani huipputyypiksi – Turun AMK:sta sain valmiudet asiantuntijuuteen. Talk-verkkolehti, HYVE 23.2.2020.

URL: <https://talk.turkuamk.fi/hyve/matkani-huipputyypiksi-turun-amksta-sain-valmiudet-asiantuntijuuteen/>

Kaikki julkaisut Turun AMK:n rinnakkaistallennettujen julkaisujen kokoelmassa Theseuksessa ovat tekijänoikeussäännösten alaisia. Kokoelman tai sen osien käyttö on sallittu sähköisessä muodossa tai tulosteena vain henkilökohtaiseen, ei-kaupalliseen tutkimus- ja opetuskäyttöön. Muuhun käyttöön on hankittava tekijänoikeuden haltijan lupa.

This is a self-archived version of the original publication.

The self-archived version is a publisher's pdf of the original publication.

To cite this, use the original publication:

Vaihekoski, A. 2020. Matkani huipputyypiksi – Turun AMK:sta sain valmiudet asiantuntijuuteen. Online Magazine Talk, Health and Well-Being 23.2.2020.

URL: <https://talk.turkuamk.fi/hyve/matkani-huipputyypiksi-turun-amksta-sain-valmiudet-asiantuntijuuteen/>

All material supplied via TUAS self-archived publications collection in Theseus repository is protected by copyright laws. Use of all or part of any of the repository collections is permitted only for personal non-commercial, research or educational purposes in digital and print form. You must obtain permission for any other use.

Anu Vaihekoski

Päätöiminen tuntiopettaja, Turun ammattikorkeakoulu

Matkani huipputyypiksi – Turun AMK:sta sain valmiudet asiantuntijuuteen

Avainsanat: **alumni, Master School, työelämäyhteistyö, YAMK**

Lapsena haaveilin ala-asteen opettajan ammatista ja isompänä jopa hainkin Turun yliopiston opettajakoulutuslaitokseen sitä opiskelemaan. En kuitenkaan päässyt sisälle ja päätin hakea sairaanhoitajakoulutukseen, jotta minulle ei tulisi välivuotta.

Pääsin koulutukseen ja ajattelin hakevani vuoden päästä uudestaan opettajakoulutukseen. Toisin kuitenkin kävi, en koskaan hakenut uudestaan. Innostuin sairaanhoitajaopinnoista ja päätin jatkaa tutkinnon loppuun.

"Kun kaikki katsoi minua, sanoin mä tahdon runoilla ja sä sanoit voi se tie on vaikee"

(Maija Vilkkumaa – Totuutta ja tehtävää)

Sairanhoitajakoulutuksen alussa, kun olimme jo päässeet sisälle, oli mahdollista hakea mukaan englanninkielipainotteiseen ryhmään ja päätin hakea. Tiesin, että elämäni voisi kuljettaa minut parisuhteen myötä Englantiin.

Kuulin "Voi se tie on vaikee", "mukaan pääsee vain yksi ryhmä", päätin kuitenkin hakea ja pääsin. Toinen asia oli vieläkin varmempaa, että haluan tehdä töitä lasten ja nuorten parissa. Kuulin taas "Voi se tie on vaikee". En lannistunut, erikoistuin lasten ja nuorten hoitotyöhön, valmistuin sairaanhoitajaksi joulukuussa vuonna 2001 ja aloin suunnitella työnhakua Englantiin.

"Opin, että vaikka se tie on vaikee, niin jos uskaltaa ja tahtoo, pääsee pitkälle. Opin olemaan rohkea, katua tai surra ehti aina myöhemmin."

Ensin piti rekisteröityä siellä sairaanhoitajaksi ja se prosessi vei ihan liikaa aikaa siihen aikaikkunaan nähden, jolloin minulla oli mahdollisuus lähteä. Onnistuin kuitenkin rekisteröitymään sairaanhoitajaksi Englantiin, mutta aikataulullisesti minulla ei ollut mahdollisuutta enää lähteä, joten se haave ei toteutunut.

Seuraavan kerran kuulin "Voi se tie on vaikea", kun ilmoitin, että haluan työskennellä Tyksin Lastenkllinikalla. Yleisesti työllistymistilanne oli silloin todella vaikea ja ihan aluksi muutaman kuukauden teinkin töitä Tyksissä eri aikuisten osastoilla.

Mutta vähän ennen vappua oli minun ensimmäinen työpäiväni Lastenkllinikalla, ja niitä työpäiviä on sen jälkeen riittänyt. Opin, että vaikka se tie on vaikea, niin jos uskaltaa ja tahtoo, pääsee pitkälle. Opin olemaan rohkea, katua tai surra ehtii aina myöhemmin. Olen ollut siinä mielessä onnekas, etten ole katunut tai surrut tekemiäni uravalintoja.

"Mä olen rimojani repivä leija, silti itselleni rehellinen. Tulkoon mitä vaan, tulkoon mitä vaan"

(Lauri Tähkä – Tulkoon mitä vaan)

Urani eteni niin, että sain vakituisen sairaanhoitajan toimen Lasten hematologialta vuonna 2005. Halusin kehittää itseäni, ja aluksi sairaanhoitajan tehtävät vaativalta osastolla ja vastuualueisiin liittyvät tehtävät riittivät siihen tarkoitukseen hyvin.

"Olin edelleen halukas oppimaan uutta ja halusin kehittyä johtamisessa."

Muistan sanoneeni sairaanhoitajaopintojen jälkeen, että en kyllä sitten ainakaan hoitotiedettä lähde opiskelemaan. No, menihän siinä viisi vuotta (vuonna 2007) ennen kuin tuli tarve opiskella. Suoritin avoimessa yliopistossa hoitotieteen aineopinnot. Halusin edetä uralla ja saada vaativampia työtehtäviä ja siksi lähdin esimiesuralle.

Minut valittiin apulaisosastonhoitajan toimeen vuonna 2007 ja erityisesti kehittäminen kiinnosti kovasti. Olin edelleen halukas oppimaan uutta ja halusin kehittyä johtamisessa. Minulla oli hyvä osastonhoitaja työparina, jonka kanssa teimme alkuun paljon töitä sen eteen, että osaston henkilökunta ymmärsi apulaisosastonhoitajan roolin, kun tätä työtehtävää ei osastolla aikaisemmin ollut tällaisenaan ollut. Samalla lähdin luomaan työrooliin sisältöä – ihana mahdollisuus vaikuttaa oman työhön.

Seuraava opiskelubuumi tulikin sitten jo vuonna 2008, jolloin aloitin johtamisen ja kehittämisen YAMK-tutkinnon suorittamisen. Olin saanut tehdä esimiestehtäviä apulaisosastonhoitajana ja tiesin, että minun täytyy koulutautua, jos haluan edetä esimiestehtävissä.

"Itseään tulee haastaa ja kun tulee tarve opiskella, on opiskeltava."

Lisäksi minulla oli selkeä visio opinnäytetyöstäni jo ennen koulutukseen hakeutumista. Halusin tehdä hoitohenkilökunnalle ohjeen solunsaappaajien turvallisesta käsitteestä hoitotyössä ja halusin vaikuttaa työturvallisuuteen. Tarve ohjeistukselle nousi arkiystäväni ja tiesin, että tarvitsisin apua ohjeen tekemiseen, joten päätin hakea koulutukseen.

Ilokseni pääsin sisään ja sain tehdä opinnäytetyöni omasta aiheestani. Valmistuin vuonna 2010 seuraavan vuoden olin virkavapaalla. Tällöin pääsin hyödyntämään koulutustani Turun AMK:n Terveystieteiden projektisuunnittelijan tehtäviin. Virkavapaan jälkeen siirryin sieltä takaisin Tyksin Lasten hematologialle, ensin osastonhoitajan sijaisuuteen ja myöhemmin vuonna 2013 sain kyseisen toimen.

Itseään tulee haastaa ja kun tulee tarve opiskella, on opiskeltava. Seuraava opiskelubuumi tuli vuonna 2011 ja ajattelin, että aikuiskasvatustieteen perusopinnoista voisi olla apua esimiestyössäni. Jyväskylän avoin yliopisto tarjosi mahdollisuutta tehdä opinnot verkossa ja se kuulosti mielenkiintoiselta toteutusvaihtoehdolta, joten hain sinne ja suoritin opinnot.

"Taas mennään rahan takii, ei rakkaudesta lajii vaan rahan takii"

(Antti Tuisku – Rahan takii)

Omalta kohdaltani olen onneksi saanut mennä ja tehdä myös rakkaudesta "lajiin". Osastonhoitajan työ tempaisi minut mukanaan. Se avasi uuden maailman johtamiseen ja antoi ihanan paljon haasteita.

"Yhteistyön merkitys korostuu ja yhdessä tekemisen meininki – ilman sitä on mahdotonta toimia. Kannattaa sanoa uusiin haasteisiin ja mahdollisuuksiin aina mieluummin kyllä kuin ei."

Varsinais-Suomen sairaanhoitopiiri on iso työnantaja, joka järjestää todella hyvää esimieskoulutusta. Voin tunnustautua esimieskoulutusten suurkuluttajaksi.

Esimiestyö on opettanut minulle monia taitoja, joita nyt kannan mukana. Teen jatkuvasti töitä sen eteen, että tasapainoilien työkokonaisuuksien välillä niin, että panostan oikeisiin asioihin riittävästi ja ei niin tärkeisiin asioihin riittävän vähän, mutta tarpeeksi.

Ihmisten johtaminen on mielenkiintoista ja todella antoisaa, vaikka välillä tuleekin lunta tupaan. Yhteistyön merkitys korostuu ja yhdessä tekemisen meininki – ilman sitä on mahdotonta toimia. Kannattaa sanoa uusiin haasteisiin ja mahdollisuuksiin aina mieluummin kyllä kuin ei.

"Korkkarit kattoon, tää ilta on meille. Mun sielunsiskoille, supermaisille. Laseissa kuohuvaa, silmissä kultaa. Ja auringon nousuun on ikuisuus aikaa"

(Kaija Koo – Supermaiset)

Olen ylpeä siitä, mitä olen jo saavuttanut, mutta edelleen minulla on halu kehittää itseäni. Uskon vakaasti siihen, että epämurkuvuusalue on ainoa paikka, jossa todella oppii uutta. On ihana huomata, että aikaisempi epämurkuvuusalue onkin mukavuusalue. Kun olin tehnyt esimiestehtäviä noin 10 vuotta, halusin keskittyä kehittämiseen enemmän kuin minulla oli ollut siihen mahdollisuutta esimiestyön ohessa.

Minulle tarjoutui mahdollisuus siirtyä Lasten ja nuorten klinikan suunnittelijan tehtäviin työkierron kautta. Pidin uudesta työnkuvasta ja työtehtävistä. Kyseessä oli vuoden mittainen työkierto. Työkierron lopussa VSSH:n Kehittämispalveluihin tuli auki keväällä vuoden 2017 kestävä suunnittelijan sijaisuus. Päätin hakea sitä ja sain sen. Sijaisuus venyi lopulta kahden vuoden mittaiseksi.

"Ihanaa, että auringon nousuun on ikuisuus aikaa – minulla on vielä unelmia, joita haluan toteuttaa ja hyvin työelämää edessä."

Nyt ympyrä sulkeutuu kohdallani tietyllä tavalla. Suoritan tällä hetkellä Hämeen ammattikorkeakoulussa (HAMK:ssa) ammatillista opettajan pätevyyttä ja valmistun sieltä ennen kesää. Haaveeni opettajana toimimisesta olivat vuosien ajan poissa mielestäni, kun toteutin haaveitani johtamisen ja kehittämisen saralla, mutta nyt on niiden aika.

Olen saanut mahtavan tilaisuuden olla vuonna 2020 Turun AMK:ssa töissä päätoimisena tuntiopettajana Master Schoolissa. Olen päässyt mukaan täydennyskoulutukseen ja hanketoimintaan. Tiedän jo nyt, että tämä vuosi tulee olemaan merkityksellinen monessakin mielessä. Ihanaa, että auringon nousuun on ikuisuus aikaa – minulla on vielä unelmia, joita haluan toteuttaa ja hyvin työelämää edessä.

"Mitä kylvää sitä saa niittää, niin kauan kun elämää riittää. Mä herään eloon eloon eloon eloon. Eloon iloon elämään. Eloon eloon eloon eloon, ja kyllä kestää kiittää."

(Tuure Kilpeläinen ja Kaihon Karavaani - Eloon)

Huipputyyppejä on monenlaisia, mutta ehdottomasti sitä saa niittää, mitä kylvää. Koskaan ei tiedä, mitä elämä tuo tullessaan ja työroolit vaihtuvat. Kannattaakin kohdella ihmisiä aina hyvin ja tehdä yhteistyötä. Laajat ja toimivat yhteistyöverkostot ovat kullan arvoisia. Verkostoissa on aina tilaa huipputyypeille, joiden kanssa on mahtava tehdä yhteistyötä.

Itse herään eloon, kun saan tehdä töitä innostuvien ja innostavien ihmisten kanssa. Elämästä ja työelämästä kannattaa poimia ilonaiheita, ei niin pientä ilonaihetta olekaan, etteikö siitä voisi iloita. Haluan myös kiittää kaikkia, jotka ovat opiskelujeni ja työurani aikana olleet mukana tukemassa ja kasvattamassa minusta sitä huippuosaajaa, joka olen tänä päivänä.

Tämä on neljäs artikkeli sarjassa Turun ammattikorkeakoulun sosiaali- ja terveysalalta valmistunut huipputyypin esittämiseksi. Esitimme huipputyypille kaksi kysymystä: Miten tullaan huipputyypiksi? Oletko mielestäni huipputyypin? Pyysimme huipputyyppejä kirjoittamaan aiheesta blogikirjoituksen. Miksi? Koska heillä on yhdessä ja erikseen valtava määrä kokemusta sosiaali- ja terveysalan monipuolisista töistä, luottamustehtävistä sekä tutkimus- ja kehittämistehtävistä.

Sarjan muut artikkelit

Jan Holmbergin artikkeli: [Hoitotyön huipputyypiksi Turun AMK:sta? – Se vaatii uralla sinnikkyyttä, pitkiä työpäiviä ja näyttäviä epäonnistumisia](#)

Minna Salakarinen artikkeli: [Hoitotyön huipputyypiksi Turun AMK:sta –Vahva tahto ja tekemisen meininki – kohti suuri unelmia](#)

Mari Lahden artikkeli: [Hoitotyön huipputyypiksi Turun AMK:sta? – Mielenterveystyötä haluan kehittää](#)

23.02.2020

